

Все буде знов могутнє і велике,-  
рівнинні землі, повноводі ріки,  
великі дерева?, малі тини  
і падоли просторі, де навіки  
осядуть хлібороби й чабани.

Церков не буде — там, як в'язня, бога  
закутого тримають і до нього  
так ставляться розчулено, немов  
до впійманого зраненого звіра;  
в домах гостинність запанує щира,  
чуття саможертвності, й довіра  
в тобі, в мені, в усіх засяє знов.

Не будемо на потойбіччя ждати  
і скону не чекатимем свого.  
Земному навчимося слугувати  
ми, не нові для рук його.

1901

Перекладач: Микола Бажан